

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/189/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713217247
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8713217247.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu Vendue, a.s., so sídlom Neklanova 152/44, 128 00 Praha 2 - Vyšehrad, Česká republika, IČO: 28 062 256, zastúpeného advokátkou JUDr. Zuzanou Stavrovskou, so sídlom Lamačská cesta 3, 841 04 Bratislava, proti žalovanému S. D., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom evidovaným na adrese S., (predtým bytom C. XXX, XXX XX S.), toho času zdržiavajúcemu sa na adrese M. C. X, XXX XX C., okres E., U. Q., štátnemu občanovi K. Q., v konaní zastúpenému opatrovníkom Mgr. A. A., vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu S., o zaplatenie 2 369,13 Kč s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 21C/23/2014-43 zo dňa 14.10.2014 jednohlasne takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vracia vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Poprad (v ďalšom len „súd prvého stupňa“) odvolaním napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov nepriznal.

Vychádzal z odôvodnenia návrhu, ktorým žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanému zaplatiť mu sumu 2.369,13 Kč s 25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.729,88 Kč od 01.04.2011 do zaplatenia a náhradu trov konania na tom skutkovom základe, že jeho právny predchodca, Česká spořitelna, a.s., uzavrela so žalovaným dňa 31.10.2007 Zmluvu o sporozírovom účte, z ktorého žalovaný v priebehu roka 2009 zrealizoval výbery v hotovosti z bankomatu a iné platby, čím na jeho účte vznikol debetný zostatok. Dňa 02.12.2009 Česká spořitelna, a.s. zmluvu vypovedala a k uvedenému dňu celú pohľadávku zosplatnila. Dlžná suma pozostáva z istiny 1.729,88 Kč, t.j. sumy, o ktorú bol účet nepovolene prečerpaný, sankčný úrok za nepovolené prečerpanie k 01.04.2011 predstavuje 639,25 Kč, a sankčný úrok 25 % ročne si žalobca nárokuje aj za obdobie po 01.04.2011.

Súd prvého stupňa majúci za to, že v tomto konaní s cudzím prvkom, má právomoc podľa Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001, vec právne posúdil podľa § 9 ods. 3 zák. č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom s odkazom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008, § 3, § 39 ods. 1, § 54 ods. 1, § 100, § 101 Občianskeho zákonníka a pre premlčanie žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca s poukazom na ust. § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. Uviedol, že právny vzťah, ktorý vznikol na základe zmluvy o bežnom účte upravenej Obchodným zákonníkom mal byť posúdený podľa právnych predpisov Českej republiky, dohoda o tejto úprave vyplýva zo všeobecných obchodných podmienok, v zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Českej republiky sa konkrétne vzťahy zo zmluvy spravujú Obchodným zákonníkom a nie Občianskym zákonníkom, aj keby to bolo pre spotrebiteľa priaznivejšie. Na základe uvedeného je premlčacia doba štvorročná a nie trojročná, nárok navrhovateľa je dôvodný, podaný bol na súde včas,

žalobca ani nemal možnosť vyjadriť sa k otázke premlčania, žiada, s odkazom na právny poriadok Českej republiky, judikatúru a dôkazné prostriedky, ktoré predložil, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil, žalobe vyhovel a priznal žalobcovi náhradu trov konania, vrátane odvolacieho.

Žalovaný sa k odvolaniu, ktoré mu bolo riadne doručené, nevyjadril.

Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (v ďalšom len „odvolací súd“) v súlade s ust. § 212 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie je opodstatnené, nakoľko rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, konanie pred súdom prvého stupňa trpí vadami, na ktoré musí odvolací súd podľa § 212 ods. 3 O.s.p. prihliadnuť, nakoľko mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Právo na spravodlivé súdne konanie garantované v Ústave Slovenskej republiky, čl. 46 a nasledujúcich, Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd - čl. 6, aj v ust. § 157 ods. 2 O.s.p. bolo porušené.

Konanie a rozhodovanie všeobecných súdov sa uskutočňuje v predpísanom ústavnom a zákonnom rámci, rešpektovanie ktorého vylučuje svojvôľu v ich postupe, pričom vylúčenie svojvôle sa zabezpečuje viacerými prostriedkami, okrem dodržania zákonných procesných postupov je to povinnosť súdu svoje rozhodnutie riadne odôvodniť.

Obsahové náležitosti rozsudku, ktorý predstavuje individuálny akt aplikácie práva určuje ust. § 157 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie čoho sa žalobca domáhal, z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Žalobca, právnická osoba so sídlom v Českej republike, v členskom štáte Európskej únie, uplatnil na súde nárok zo záväzkového vzťahu, jedným z účastníkov ktorého bol spotrebiteľ - občan, trvalý pobyt ktorého je zapísaný na adrese nachádzajúcej sa na území Slovenskej republiky.

Vychádzajúc z tejto skutočnosti uvedenej v žalobe, súd prvého stupňa s poukazom na ust. § 9 ods. 3 zák. č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom na uplatnený nárok aplikoval právnu úpravu Slovenskej republiky majúcu za to, bez bližšieho zdôvodnenia, že voľba právneho poriadku, ktorým sa právne vzťahy medzi veriteľom, právnym predchodcom žalobcu - Česká spořitelna, a.s. a dlžníkom majú riadiť, poskytuje spotrebiteľovi menšiu ochranu jeho práv ako slovenský právny poriadok.

Jednou zo základných zásad právneho poriadku Európskej únie je prednosť práva Európskej únie pred vnútroštátnym právom. Podľa čl. 288 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie má nariadenie všeobecnú platnosť, je záväzné vo svojej celistvosti a je priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

Vychádzajúc z uvedeného neprichádzala do úvahy súdom prvého stupňa zvolená aplikácia ust. § 9 ods. 3 zák. č. 97/1963 Zb., ale aplikácia nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17.06.2008, ktoré upravuje problematiku voľby rozhodného práva a jej dôsledkov vo vzťahoch, ktorých jedným z účastníkov je spotrebiteľ (čl. 6 bod 2). V zmysle tejto právnej úpravy sa však súd prvého stupňa vecou vôbec nezaoberal.

Pri riešení základnej podmienky konania - právomoci súdu na konanie vo veci súd vychádzal z v čase začatia konania platného Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22.12.2000, kapitoly II oddiel 1, čl. 2 bodu 1 (ďalej len „nariadenie č. 44/2001“).

Podľa kapitoly V čl. 59 bodu 1 nariadenia č. 44/2001 sa na určenie, či účastník má bydlisko v členskom štáte, ktorého súdom vo veci napadla žaloba, súd použije právny poriadok svojho štátu. V podstate je to miesto, kde sa osoba zdržiava väčšinu roka, kde býva a ktoré ona sama úmyselne označí za svoje

bydlisko. V tomto zmysle pojem trvalý pobyt, ktorý používajú predpisy správneho práva, nie je možné stotožňovať s pojmom bydlisko.

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 253/1998 Z.z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky (v ďalšom len „zákon č. 283/1998 Z.z.“) trvalým pobytom je pobyt občana spravidla v mieste jeho stáleho bydliska na území Slovenskej republiky.

Podľa § 12 ods. 1 zák. č. 283/1998 Z.z. register je informačným systémom verejnej správy, ktorý obsahuje súbor údaj o obyvateľoch Slovenskej republiky, na základe ktorých možno osobu identifikovať, zistiť jej pobyt a vzťahy k iným osobám, ako aj ďalšie administratívne údaje zistené týmto zákonom.

Podľa § 23a ods. 3 veta prvá zák. č. 283/1998 Z.z. údaje o fyzických osobách vedené v registri fyzických osôb sa považujú za úplné a zodpovedajúce skutočnosti, kým nie je preukázaný opak.

V registri obyvateľov má žalovaný evidovaný trvalý pobyt na adrese S. (čl. 25 spisu). V zmluve, ktorú uzavrel žalovaný s právnym predchodcom žalobcu je uvedený trvalý pobyt na adrese v Slovenskej republike, ako korešpondenčnú adresu však žalovaný uviedol adresu v U. republike, na adresu v U. republike mu boli doručované aj písomnosti banky. Obvodný súd pre Prahu 7 súdu prvého stupňa oznámil pobyt žalovaného na adrese v U. republike, sestra žalovaného Mestskej polícii v S. oznámila, že žalovaný na adrese trvalého pobytu „nebýva viac ako 5 rokov, žije a pracuje v U.“, niektoré zásielky, ktoré súd žalovanému adresoval, sa vracali s poznámkou o ich nevyzdvihnutí, resp. nezastihnutí, nie že ide o osobu na adrese neznámu.

S týmito skutočnosťami vo vzťahu k právomoci sa súd prvého stupňa nezaoberal. Žalovanému ustanovil opatrovníka a vo veci rozhodol. Ustanovenému opatrovníkovi, na ustanovenie ktorého podľa všetkého neboli úradne zistené a overené podmienky, ako zo spisu vyplýva, nebolo doručené ani uznesenie s procesnými poučeniami účastníkov (čl. 39, 40 spisu) ani predvolanie na pojednávanie, ktoré súd na prejednanie veci nariadil na deň 14.10.2014 - doručka opatrovníkom nie je podpísaná. Na pojednávaní nevykonal žiadne dokazovanie, konal a rozhodol v neprítomnosti účastníkov napriek tomu, ako už bolo uvedené, že u opatrovníka ani nebolo vykázané doručenie predvolania na pojednávanie, ani úradne zistené a vyhodnotené podmienky na jeho ustanovenie.

Postupom súdu sa účastníkom odňala možnosť riadne brániť svoje práva a oprávnené záujmy, náležite skutkovo aj právne argumentovať, čo vykazuje znaky odňatia možnosti konať pred súdom. Odvolací súd preto postupom vyplývajúcim z ust. § 221 ods. 1 písm. f/, písm. h/ a ods. 2 O.s.p. napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Úlohou súdu prvého stupňa bude opätovne vo veci konať spôsobom upraveným Občianskym súdnym poriadkom a rozhodnúť. Vyhodnotí predpoklady svojej právomoci na konanie o uplatnenom nároku, ak zistí, že jeho právomoc je daná, posúdi vec podľa tých právnych predpisov, ktoré majú byť na vec aplikované. V prípade ak zistí, že v dôsledku voľby rozhodného práva bol žalovaný ako spotrebiteľ zbavený ochrany, svoje závery riadne odôvodní tak, aby štruktúra odôvodnenia rozhodnutia zodpovedala zásadám vyplývajúcim z ust. § 157 ods. 2 O.s.p. Pri prejednaní veci bude postupovať spôsobom upraveným Občianskym súdnym poriadkom tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (§ 1 O.s.p.), aby účastníci konania mali možnosť realizovať svoje práva, argumentovať, navrhovať dôkazy a k dôkazom sa vyjadriť.

Prvostupňový súd, ktorý je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O.s.p.) v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.